

מיכל בן דוד – טקס שלישי

מיכל בן דוד, מרכזת הוראה באו"פ, החלה ללמוד כאשר שירתה בצבא הקבע, וסיימה תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול ותואר שני במינהל עסקים.

שמי מיכל בן דוד, גדלתי באשדוד, היום אני גרה ברמת השרון, נשואה לעמי, ואמא של עלמה ואלון. בשנת 2009 סיימתי בהצטיינות את המסלול להנדסת תעשייה וניהול באוניברסיטה הפתוחה. הייתי בין הבוגרים הראשונים של המסלול, והיום אני מוסמכת, בעלת תואר שני במינהל עסקים.

אני עובדת באוניברסיטה הפתוחה, באקדמיה, כמרכזת הוראה בקורס חקר עבודה במסלול תעשייה וניהול, וכמו כן אני מנחה במספר קורסים במסלול ויועצת לסטודנטים. בנוסף, אני שותפה בפרויקט כתיבת נהלים במטה האוניברסיטה.

אני עומדת מעל בימה זו, נרגשת מאוד מהמעמד, ורוצה לספר לכם על הדרך שלי באוניברסיטה הפתוחה. ההתחלה הייתה מקרית, הכוונה הייתה שזה יהיה זמני, אך זה הפך לדרך חיים, לדרך קבע. התחלתי את דרכי באוניברסיטה בשנת 2004 מתוך ידיעה מוחלטת שהלימודים באוניברסיטה הפתוחה הם פרק זמני בלבד, שנועד למלא את הזמן הפנוי שנותר לי במהלך שירות הקבע, כשעברתי משירות בבסיס סגור כמפקדת פלוגת טירונים לתפקיד מפקדת יחידה במטה זרוע היבשה.

כתלמידה מצטיינת בתיכון רציתי ותיכננתי ללמוד באוניברסיטה רגילה. אך החלטה קטנה זו, ללמוד באוניברסיטה הפתוחה, שנולדה במשרדו של מפקדי כשזה החליט שעלי לצאת ללימודים ולא לבזבז זמן יקר, הפכה לאבן דרך משמעותית בחיי. עם תמיכה ממשפחתי, נרשמתי לשני קורסים, ובמהרה הבנתי שמודל הלימודים באוניברסיטה הפתוחה הוא המתאים ביותר לי ולאורח חיי. הצטרפתי למסלול להנדסת תעשייה וניהול, שהיה אז בתחילת דרכו, ויצאתי לדרך אינטנסיבית של חמש שנים כשפני לתואר הנכסף. כל זאת, במקביל לקריירה צבאית בתפקידים פיקודיים.

היכולת לנהל חיים מורכבים במקביל ללימודים קסמה לי מאוד, המסגרת הגמישה איפשרה לי לקבוע את קצב הלימודים ואת הרצף. הנוחות הכרוכה בכך שניתן ללמוד בכל שעה ומכל מקום בארץ תרמה

להצלחתי המרובה. הלמידה ליוותה אותי בכל מקום אליו הגעתי, גם לשי"ג ביישוב בבקעה במהלך הגנת יישובים, שם ניצלתי את הזמן הפנוי על רקע הנוף המדהים לתירגול בחדו"א לקראת בחינה.

הקורסים שלקחתי השפיעו גם על סביבתי, ולא אחת שמעתי בחצי הלצה וחצי קנטרנות מקציני היחידה עליה פיקדתי, שביחידה מתרחשים שינויים תקופתיים ברוח הקורסים שאני לומדת באוניברסיטה. ובאמת, כך היה בכל קורס: השתדלתי להביא ממה שלמדתי אל יחידתי, הם היו קבוצת האימון שלי כמעט עד סוף התואר. עם סיום התואר הראשון בהצטיינות, לאחר הפסקה משך סמסטר אחד, נרשמתי ללימודי תואר שני במינהל עסקים.

הבחירה באוניברסיטה הפתוחה הייתה המהלך הכי טבעי עבורי. במהלך הלימודים ילדתי את שני ילדי, ולקריירה האישית כמהנדסת הצטרפה גם קריירת האימהות. הפעם היה פרויקט הלימודים מורכב יותר, שעות הלימודים היו פחות סטנדרטיות, והלמידה הפכה לזוגית, תחילה עם בתי על הידיים, ובהמשך הצטרף גם בני, ששמע את שיעורי אופק עוד מהבטן. הודות לגמישות ולטכנולוגיה המתקדמת, הלימודים התנהלו בהצלחה רבה ובהנאה מרובה. במהלך לימודי שיקלתי והשבחתי את ארגז כלים שברשותי בתחום המקצועי ובתחום האיש.

הכלים החשובים ביותר שקיבלתי באוניברסיטה הפתוחה אינם קשורים לתחום האקדמי בלבד, אלא דווקא לכישורי החיים – המשמעת העצמית, הנשיאה באחריות אישית לתהליך הלימודים, ניהול הזמן המיטבי, ההבנה שהכל מצוי בידי ואני זאת שקובעת את הדרך, וכמובן – אחריות לתוצאה. כל אלו ועוד תרמו רבות לעיצוב דמותי ואישיותי.

את התואר השני למדתי ביחד עם אחותי, אושרית אלימלך, ואנחנו נעלה היום ביחד לקבל את התואר. זוהי גאוה ענקית להורי, שהמסר שלהם מאז ומתמיד היה: "אם אתם רוצים להצליח בחיים, לכו ללמוד". עוד כשהיינו ילדים קטנים, הם תמיד דיברו על האקדמיה כערך עליון, למרות ששניהם לא ביקרו בה מעולם. היום יש להם בבית ארבעה ילדים עם שישה תארים, והיד עוד נטויה. עם הזמן גם בעלי הצטרף לחבורה הלומדת, והיום הוא סטודנט לתואר ראשון באו"פ במסלול לחשבונאות. לקראת אמצע התואר השני, כשהגיעה ההצעה ללמד במסלול של הנדסת תעשייה וניהול, ההתרגשות הייתה בשיאה. יכולת ההזדהות שלי עם הסטודנטים וההערכה הרבה שלי לאנשי האקדמיה העניקו לי מוטיבציה רבה, ואני גאה ושמחה להיות חלק מסגל האוניברסיטה הפתוחה. המסלול שעברתי בעשר השנים האחרונות השפיע עלי מאוד, עיצב וגיבש את דמותי ואת הדרך בה אני צועדת היום.

בוגרים יקרים, אני רוצה לברך אתכם ולטפוח לכם על השכם. קיבלתם החלטה נבונה כשהחלטתם ללמוד, ועשיתם זאת – ובגדול. מכאן והלאה תוכלו להגשים את כל שאיפותיכם.

לסיום, תודה ענקית למשפחתי התומכת, לבן זוגי וילידי, ובעיקר להורי – יפה ואבי רוקח, שהעניקו לי את המצפן להצלחה. תודה.